

ἀλλὰ θά συντριφθῇ· χωρεῖ πρὸς βέβαιον θάνατον· φρονιμώτερον λοιπὸν νὰ στραφῇ ὀπίσω.

— Ὁμι, ὅχι, ἀνέκραξεν ἐκεῖνος· τοῦτο εἶναι δειλία· ὀφείλει νὰ προχωρήσῃ, καὶ ἡ γενναϊότης αὐτοῦ θά κατορθώσῃ νὰ ὑπερβῇ τὸν κρημνὸν καὶ νὰ ἐξέλθῃ νικητής. Ἐγνώριζεν ἄλλως τε ἐκ τῶν προτέρων τοὺς κινδύνους καὶ ἐννὸν δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐκτεθῇ εἰς αὐτούς, δὲν ὤφειλεν οὐδὲ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἄνοδον. Ἀγαπητὲ Ἰωάννη, προσέθηκεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Π. . . νομίζω ὅτι παραδέχεσαι τὴν γνώμην μου.

— Πληρέστατα, εἶπεν ἐκεῖνος· κυρία Ἰρις εἰσθε δειλὴ καὶ ἔχετε ἄδικον· ἀλλ' ἤρχισε τὸ βῆλα. δὲν πηγαίνομεν νὰ χορεύσωμεν, κυρία;

Ἐκεῖνη ἐκούσα ἄκουστα ἀπεχωρίσθη τοῦ Λεάνδρου καὶ ἔλαθε τὸν βραχίονα τοῦ Π. . . ὅστις τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ.

Ὁ Λεάνδρος δὲν εἶχεν ὀρεξιν νὰ χορεύσῃ· παρετήρησεν ἐν τινὶ γωνίᾳ μίαν καθέδραν, καὶ ἔξω φρενῶν σχεδὸν ἐρρίφθη ἐπ' αὐτῆς· ἔκλεισε τοὺς ὀρθαλμούς του καὶ παρεδόθη εἰς ρεμβώδεις σκέψεις.

Ἡμίσειαν ὥραν διήλθεν ἐκεῖ οὕτω· ἄν τις τὸν ῥώτα τί συνέβη, ἢ τί εἶδεν ἐν τῇ αἰθούσῃ κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα, θά ἤγνοε ν' ἀπαντήσῃ. Τί ἐσκέπτετο; Τίποτε καὶ τὸ πᾶν.

Αἰφνης ἀνεσκίρτησεν ἀκούσας τὴν ἀργυρόφωνον φωνὴν ἐκείνης ἀνακαγγαζούσης, ἐνῶ διήρχετο πλησίον του συνομιλοῦσα μετὰ τῆς νεαρῆς ἀγγλίδος Π. . . Συνέβη τοῦτο τυχαίως, ἢ τὸ ἔκαμεν ἐπίτηδες, ὅπως ἐξαγάγῃ τὸν Λεάνδρον ἐκ τῆς ρεμβώδους καὶ ὑπνωτικῆς καταστάσεως, ἐν ᾗ διετέλει; Ἴσως τὸ δεύτερον. Ἐκεῖνος ἀνηγέρθη καὶ ἀλούσας κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀνακρουόμενον ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ Στράχους βαλλισμὸν «Δούναθην» στερεῶς τῷ ποδὶ προσῆλθε πρὸς αὐτήν. Ἐκεῖνη ἐννοήσασα τὸν σκοπὸν τῆς προσελεύσεώς του, ἐζήτησε συγγνώμην παρὰ τῆς δεσποινίδος Π. . . διότι τὴν ἐγκατέλιπε καὶ ἐρρίφθη, οὕτως εἶπεν, εἰς τὴν περίπτωξιν τοῦ βραχίονός του.

Τὸν Λεάνδρον κατέλαβεν ἡδυπάθειά τις, ταρραχή, ἀπηλλαγμένη ὅμως τῶρα πάσης τρικυμιώδους ὀρμῆς, καὶ ἐχόρευεν, ἐχόρευεν ἀκούραστος, περισφίγγων τὴν ὀσφὺν τῆς Ἰρίδος. Ἐπ' αὐτῶν στροβιλιζομένων ἐπετερύγιζεν ἄόρατος ὁ ἔρως, ὁ συνδέσας ἀρρήκτως τὰς δύο ἐκείνας καρδίαις. Ἡ ψυχὴ τοῦ Λεάνδρου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρεδίδοτο ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν ἡδονὴν τοῦ αἰσθηματός του. Ἦτο θεία ἀπόλαυσις δι' αὐτὸν νὰ εὐρίσκηται πλησίον τῆς Ἰρίδος. νὰ περιβάλλῃ διὰ τοῦ βραχίονός του τὸ λεπτοφυὲς σῶμά της, νὰ ἀναπαύῃ τὰ εὐχαριστήμενα βλέμματά του ἐπὶ τοῦ προσώπου της καὶ τῶν ὠραίων πρὸ πάντων ὀφθαλμῶν της, νὰ ἀναπνέῃ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκπεμπόμενον ἄρωμα. Ὑπῆρχε τρυφερώτερον τούτου εἰδύλλιον; Ὡ! ἐν ἡδύνατο ἐκείνῃ νὰ ἐννοήσῃ πόσον τὴν ἡγάπα ὁ Λεάνδρος, βεβαίως οὐδέποτε, ἀντὶ οἰκισθῆτε θυσίας, δὲν ἤθελε τὸν ἐγκαταλίπει, δὲν ἤθελεν ἀγαπήσῃ οὐδέποτε οὐδένα ἄλλον ἐν τῷ κόσμῳ.

Τί κρίμα ὅτι τὸ εἰδύλλιον ἐκεῖνο ἐπέπρωτο νὰ μὴ διαρκέσῃ πολὺ, τί κρίμα ὅτι δὲν ἐδύναντο ἀφρόντιστοι καὶ ἀτάραχοι νὰ ἀπολαύσῃ τὰς εὐδαιμονίας τῶν μακρὰν τοῦ θορύβου καὶ τῆς πίεσεως τῆς κοινωνίας, μακρὰν τῶν περιέργων ὀφθαλμῶν. Φεῦ! τὸ εἰδύλλιον ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης τῶν μετ' ὀλίγον διεκόπτετο· ὁ ἔρως, ὅστις εἶχε ριζώσει, εἰς τὰ στήθη αὐτῶν τρικυμιώδως συνετρίβετο.

Μετὰ τὸν βαλλισμὸν ἡ ἔξοχος κυμβάλιστρια κυρία Ρ. . . ἤρχισε νὰ ἀνακρούῃ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου σονάταν τινὰ τοῦ Σούβερετ. Ὁ Λεάνδρος ἰδὼν τὴν Ἰρίδα παρκαθημένην ἐκεῖ, ἐπλησίασε πρὸς αὐτὴν μὲ βῆμα ἀσταθές καὶ βραδὺ καὶ δι' ἐκστατικῷ βλέμματι ἐζήτην νὰ μαλάξῃ αὐτήν. Ἐκεῖνη, μαντεύσασα τὸν πόθον, ὑπῆρξεν ἀμειλικτός. «Οὐδέποτε ἐψιθύρισεν αὐτῷ. Σοὶ εἶπον ὅτι εἶναι ἄδύνατον».

Οὐδέποτε λοιπὸν τῷ εἶπεν, ἐνῶ πλησίον αὐτῶν ἀντῆχεν ἡ κλαυθμηρὰ τοῦ Σούβερετ μουσική· οὐδέποτε, ἐνῶ ἀπὸ τῶν μεγάλων ὀφθαλμῶν της ἀπῆστραπτεν ἔρωτικῶς τὸ μελαγχολικὸν αὐτῶν κυανοῦν χρῶμα· οὐδέποτε ἔλεγεν ὡρὰ καὶ μετὰ γλυκύτητος, χωρὶς νὰ ἐννοῇ τὴν ἄβυσσον, ἣν διήνοιγεν ὁ λόγος της ἐνώπιον τοῦ Λεάνδρου.

Ἡ παρὰ τῇ κυρίᾳ Δ. . . χοροσπερίς παρετάθη μέχρι τῆς δευτέρας ὥρας τῆς πρωίας. Πολλοὶ μετρηφισμένοι εἶχον ἤδη ἀπέλθῃ. Ἡ Ἰρις πρὶν ἢ ἀποχωρήσῃ ἐφρόντισε νὰ πλησιάσῃ τὸν Λεάνδρον, ν' ἀποχαιρετίσῃ αὐτὸν σφίγγασα τὴν δεξιὰν του. Ὅταν εἶπεν αὐτῷ χαῖρε, ἡ πικρία τῆς καρδίας της ἐξωγραφεῖτο ἐπὶ τῶν χειλέων της, τὰ ὅποια σχεδὸν ἔλεγον ὅτι ὁ ἀποχαιρετισμὸς ἐκεῖνος ἦτο ὁ τελευταῖος.

Κ. Σ. Π.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν¹

Α'.

Ὁ διάσημος ψυχίατρος καὶ ἀνθρωπολόγος καθηγητὴς Καϊσαρ Λομβρόζο, λέγει:

« Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ φιλήματος ἰδέα εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου ἀνόητος. Καὶ ἡ εἰσαγωγὴ ἀντισυνηθῶν μέτρων κατὰ τοῦ φιλήματος θά ἦτο ταῦτον πρὸς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ὄπλων π. χ. δι' ὧν ἐπιδιώκεται ὁ τραυματισμὸς τοῦ ἐχθροῦ. Ἄν ὑπάρκῃ ἀνθρωπίνη ἐκφρασίς τῆς ἀγάπης, τοῦ πάθους,

1) Κύριός τις, ὀνόματι Ὁθων Αἰζενσπερτ, θέλων νὰ ἐπιρρώσῃ τὴν ἰδίαν περὶ τοῦ φιλήματος γνώμην, ν' ἀναιρέσῃ δὲ τὴν πρότινος ὑπὸ ἀμερικανικοῦ ἱατροῦ διατυπωθεῖσαν αἰτήσιν καταργήσεως τοῦ ἀσπασμοῦ καὶ ν' ἀποδείξῃ τὸ τε ἀσύμμετρον καὶ ἀνεπάρκιστον τῆς αἰτίσεως ταύτης, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀποταθῇ εἰς ἐξόχους ἐπιστήμονας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ τοῦ νεωτάτου fin de siècle τούτου ζητήματος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπερρίθνη εἰς τρεῖς Ἰταλοὺς, δημοσιεύσαντας ἄρτι σπουδαῖα ἔργα, ἀποτελοῦντας προῖον πολυετῶν μελετῶν, περὶ τῆς

ἡ ἐκφράσις ἐκείνη εἶναι τὸ φίλημα, ὅπερ ἀποτελεῖ ἅμα καὶ ἐκπεπολιτισμένον εἶδος τῆς ἐκφράσεως ἐκείνης. Ὡς ἄρτι μοι ἐδόθη εὐκαιρία νὰ καταδείξω ἐν τῷ «Βιενναίῳ ἱατρικῷ ἐβδομαδιαίῳ περιοδικῷ», θεωρῶ τὸ φίλημα ὡς ἐντελὲς μεταβλητὸν εἶδος ἐκφράσεως τῆς ἀγάπης, εἶδος καθαρῶς ἀνθρώπινον, οὐτινος δὲ στεροῦνται πολλοὶ ἄγριοι λαοί.

» Εὐνόητόν ἐστιν ἡδὴ ὅτι οὔτε νὰ καταστειλῶμεν, οὔτε νὰ χαλινάγῃσωμεν δυνάμεθα διὰ κανόνων τὰς ἐκδηλώσεις τῶν ἀνθρώπινων παθῶν, ἡ ἀπλὴ δὲ ἰδέα παραπλησίας διατάξεως ἀποδεικνύει τὴν χονδροειδῆ μυωπίαν σοφῶν τινῶν καὶ τῆς ἐν τοῖς νεωτάτοις χρόνοις ἐκδηλωθείσης τάσεως αὐτῶν τοῦ ν' ἀναμυθῶσιν ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι τῆς νεωτέρας βακτηριολογικῆς ὑγιεινῆς.

» Ὁμολογουμένως εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας τὸ ὅτι ἡδυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν παρ' ἑκατομμυρίῳ ἀνθρώπων εἰκοσὶν ἕως τριάκοντα προσβολὰς νοσήματων διὰ λήψεως εὐρέων προφυλακτικῶν μέτρων ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς πράξεως ταύτης, ἥτις πράγματι εἶναι λίαν κατάλληλος εἰς τὸ νὰ μεταδίδῃ παντοειδῆ κολλητικὰ νοσήματα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀτόμου εἰς τὸ ἕτερον· διότι ἐν τῷ στόματι ἡμῶν κατέχουμεν ὀλόκληρον συστοιχίαν μικροβίων, ἅτινα, καίπερ οὐδετέρας φύσεως τὸ πλεῖστον δύνανται ἐν τισὶ περιστάσεσι νὰ γεννήσωσιν ἢ καὶ μεταδώσωσι νοσήματα. Ἀλλὰ μὴπως πᾶσαι ἡμῶν αἱ ἐνέργειαι δὲν ἐκτιθέασιν ἡμᾶς εἰς τὸν κίνδυνον μiasμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν κατὰ ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων διαρκῶς περικυκλοῦντων ἡμᾶς μικροβίων, εἴτε ὅταν εἰς κοινωτικὰς περιπατῶμεν ὁδοὺς καὶ εἰς ἐπιδελφείας ἀνέμους ἐκτιθέμεθα, εἴτε ὅταν ἐν νασίς, ἐν τοῖς θεάτροις, ἐν τοῖς καφενεύσις καθήμεθα, ὅπου ἑκατοντάδες προσώπων διὰ τῆς ἀναπνοῆς, διὰ τῶν ἐνδυμάτων τὰ χεῖριστα μικροβία ἀμειβομένως ἀνταλλάσσομεν — ἵνα ἀφῶμεν κατὰ μέρος τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν ἐκτιθέμεθα κατὰ τὴν πόσιν γάλακτος ἢ καὶ ὕδατος; Βεβαίως ἡδυνάμεθα ν' ἀπολυμάνωμεν τὸ γάλα· ὁμολογουμένως ὅμως δυσχερῶς κατορθοῦται τὸ νὰ πίνῃ τις βεβρασμένον μόνον ὕδωρ, ὁσάκις ὑπὸ τῆς δεινῆς διαφλέγεται.

» Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡδυνάμεθα πλεῖστα ὅσα νοσήματα νὰ διαφύγωμεν, ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἀπετελεῖτο ὁ ἡμέτερος βίος ἐκ διαρκεῶς ἀθροίσματος πόρων καὶ βασάνων; Εἶναι δὲ ἐν γένει δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις πάντων τούτων τῶν προφυλακτικῶν μέτρων; Οὐδὲν ἐπὶ τέλους ἄλλο θὰ ὑπελείπετο ἢ νὰ περικλεισθῶμεν δι' ὑαλίνου κώδωνος καὶ τοῦτον δὲ καθ' ἡμέραν διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ ἀνθραϊκοῦ ὀξέος ν' ἀπολυμαίνωμεν!

» Εὐτυχῶς ἡ σοφὴ μήτηρ φύσις οὕτω πως ἡμᾶς ἐδουλοῦργησεν ὥστε δυνάμεθα νὰ ἐξουδετερώμεν καὶ

γυναικός, ἵνα πληροφορηθῇ τὴν ἀναντιρρήτως ἀρμόδιαν ἐν τούτῳ γνώμην καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν καὶ ν' ἀναγκάσῃ οὕτως αὐτοὺς ἐπιστημονικῶν νὰ παράσχωσιν ὁρίσιν εἰς τὸ φίλημα. Τὰς ἀπαντήσεις λοιπὸν τῶν τριῶν τούτων ἐξόντων ἰταλῶν ἐπιστημόνων, διατετυπωμένους ἐν εἰδῇ ἐπιστολῶν, ἐδημοσίευσεν ὁ ἐν λόγῳ κύριος ἐν γερμανικῇ μεταφράσει· τὴν ἀναδημοσίευσιν αὐτῶν ἐν τῇ «*Εβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου*» ἐπιχειροῦντες, ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς πρώτης, τῆς τοῦ καθηγητοῦ Λομβρόζου.

νὰ καθιστῶμεν ἀκίνδυνα τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς μικροβία. Τὸ ἡμέτερον σῶμα περιλαμβάνει διαρκεῖς καὶ ἀφθόνους συστοιχίας ὀργάνων ἐναντίον τῶν μικροβίων. Δι' αὐτῶν ἐν συνήθεσι περιστάσεσι προστατευόμεθα ἀπὸ τῶν τρομερῶν ἐχθρῶν, οἵτινες διαρκῶς καταστρέφονται καὶ ἀβλαβεῖς ἀποβαίνουσιν, ἐξαιρέσει βεβαίως ἐν περιπτώσει καθ' ἣς ἐπέρχονται ἐν καταπληκτικῷ σῶρῳ καὶ ἰδιάζον περικλείουσι δηλητήριον.

Αἱ ἐν τῷ ἡμέτερῳ σώματι περιλαμβανόμεναι ἐξουδετερωτικαὶ οὐσίαι τοσοῦτω ἐνεργητικώτεραι ἀποβαίνουσιν, ὅσῳ ἰσχυρότερος τυγχάνει ὁ ἡμέτερος ὀργανισμός. Ἐπειδὴ λοιπὸν σχεδὸν ἀδύνατος ἀποβαίνει ὁ εὐτυχὴς βίος, ὅταν διαρκῶς ἐπιθυμῶμεν δι' ἀπολυμάνσεων κλπ. ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν μικροβίων νὰ προστατεύωμεν, τὰ κράτιστα προφυλακτικὰ μέτρα κατ' αὐτῶν συνίστανται ἐν τῇ προσδοκίᾳ ἐνὸς ἐκάστου τοῦ νὰ ἐπιρρῶνῃ καὶ κραταιοῖ ἑαυτὸν διὰ γυμναστικῶν ἀσκήσεων, διὰ ψυχρολουσιῶν καὶ δι' ἀποφυγῆς παντοειδῶν ἀκολασιῶν, ἰδία δὲ ὑπερβολικῆς διανοητικῆς ἐργασίας, εἰς τρόπον ὥστε ἐξωπλισμένους ἡμᾶς νὰ εὐρίσκωσι τὰ μικροβία καὶ οὐδεμίαν νὰ δύνανται παρ' ἡμῶν νὰ προκαλῶσι βλάβην.

Ἐν τῇ ἰδιαζούσῃ περιπτώσει τοῦ φιλήματος τὰ βλαβερά μικροβία ἐξουδετεροῦνται ἐν τῷ ἡμέτερῳ στόματι καὶ διὰ τῶν ἀπειρῶν τῶν ἀνεπιτηδείων μάλιστα πολλακῶς ἀποδαινουσῶν φαγοκυττῶν (τούτέστι διὰ τῶν ἀμυγδαλοειδῶν ἀδένων), ὑμένων, οἵτινες φαίνονται προσωρισμένοι εἰς ἐξυψηρότησιν τοῦ φιλήματος.

» Ἀς ἀφήσωμεν λοιπὸν τοὺς ἄγαν προσεκτικούς σοφοὺς ἀπαθῶς νὰ ἀδολεσχωῖν καὶ ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς παρακολύσεως ἐνίων κινδύνων ἐν χαρᾷ καὶ εὐρίᾳ παραδοθῶμεν εἰς τὴν γλυκεῖαν τοῦ φιλήματος εὐχαρίστησιν. . . ἥτις θὰ ἐξεμυδενίζετο ἂν δι' ὑγειονομικῶν μέτρων περιορίζετο, ἅτινα ὁ ἀφῆρουν ἀπ' αὐτῆς τὴν γοντείαν τῆς ἐλευθερίας ἐξασκήσεως αὐτῆς καὶ ὀλόκληρον τὸ θεῖον αὐτῆς θέλητρον.

Ἐν Τουρίνῳ τῇ 19 ἀπριλίου 1893

Ὁλως ἡμέτερος

Κ. ΛΟΜΠΡΟΖΟΣ.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ) Γ. Κ. Α.

ΖΩΙΑ ΜΚΡΑ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ.

Ἐπιζωοτία.

Κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1788 ὅποτε κηρύχθη ὁ Πελαγονεῖς Νεκτάριος ἔλαθεν χώραν τὸ ἀκόλουθον γεγονός. Ἰερεὺς τις λευκόθριξ ἔζη ἐν φῶς θεοῦ εἰς τὴν καλλιτέραν κώμην καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ κωμοπόλεις ἐφιλοξένουν τὴν ἀριστοκρατίαν. Καλὸν νὰ ἀνασπάτῃ τις τὴν μνήμην τῶν σεβασμίων γερόντων. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι φάνονται ὡς φάσματα διὰ τοὺς μὴ γι-

*) Ἰδε ἀριθ. 38, σελ. 749—751.